

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๘๑๔/๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๕๕๗ เมษาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา เพื่อให้ผู้มีสิทธิทำหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๒ (๒) ของรัฐธรรมนูญ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ บ.ร ๐๘๐๓/๕๗๖๖ ลงวันที่ ๒๑ เมษาคม ๒๕๕๗ และด่วนที่สุด ที่ บ.ร ๐๘๐๓/๖๐๖๐ ลงวันที่ ๒๔ เมษาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติการปิดประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. .... ที่ตรวจพิจารณาแล้ว และแผ่นบันทึกข้อมูลจำนวน ๑ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงความว่า สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีจะนำเรื่องการเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภาเพื่อให้ผู้มีสิทธิทำหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๒ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาในวันที่ ๒๒ เมษาคม ๒๕๕๗ และขอประสานให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการยกเว้นพระราชบัญญัติการเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๗ และร่างพระราชบัญญัติการปิดประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๗ และเสนอความเห็นในประเด็นการแจ้งข้อบัญชีของสำนักงานเลขานุการผู้มีสิทธิทำหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๒ (๓) ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการยกเว้นพระราชบัญญัติการเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งมีการเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภาเพื่อให้ผู้มีสิทธิทำหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในขณะที่ไม่มีสภาพผู้แทนราษฎร ซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยขอเรียนชี้แจงรายละเอียดในการดำเนินการสรุปได้ดังนี้

๑. เนื่องด้วยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๑๑ บัญญัติให้ผู้มีสิทธิประกอบด้วยสมาชิกผู้มีสิทธิซึ่งมาจาก การเลือกตั้งและสมาชิกผู้มีสิทธิซึ่งมาจากการสรรหา ซึ่งแตกต่างจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งผู้มีสิทธิประกอบด้วย สมาชิกผู้มีสิทธิซึ่งมาจากการเลือกตั้งเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ในคำประพักษ์ของร่างพระราชบัญญัติและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงต้องเขียนแยกต่างจากพระราชบัญญัติการเรียกประชุมสมัยวิสามัญ

แห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยอธิบายให้เห็นว่าเป็นกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาในส่วนที่มาจากการเลือกตั้งสันสุดลงด้วยเหตุถึงคราวออกตามวาระยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่ (มาตรา ๑๓๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐) เพื่อดำเนินการประชุมและทำหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๒ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ วุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหาที่ยังคงอยู่ในตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่อยู่

๒. กรณีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่กำหนดเกี่ยวกับการอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งสันสุดสมาชิกภาพเพราžeถึงคราวออกตามวาระ โดยที่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติไว้แตกต่างจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กล่าวคือ ตามมาตรา ๑๓๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งสันสุดสมาชิกภาพตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปจนกว่าจะมีสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่ แต่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๑ วรรคสอง บัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาพรับสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับปรากฏข้อเท็จจริงในขณะนี้ว่าได้มีการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗ และคณะกรรมการการการเลือกตั้งได้ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งสำหรับสมาชิกวุฒิสภาพรับสมัยวิสามัญ ๕๙ จังหวัด จากทั้งหมด ๗๗ จังหวัด เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งจำนวนสมาชิกวุฒิสภาพรับสมัยวิสามัญที่ได้รับการเลือกตั้งจำนวน ๕๙ คน จึงไม่ครบตามจำนวนที่กำหนดตามมาตรา ๑๓๑ ที่สามารถทำหน้าที่วุฒิสภาได้ รวมทั้งยังไม่ชัดเจนว่า ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาพรับสมัยวิสามัญทั้ง ๕๙ ราย ซึ่งคณะกรรมการการการเลือกตั้งประกาศรับรองผลการเลือกตั้งแล้วนั้น สมาชิกวุฒิสภาพของจังหวัดเดียวกันกับสมาชิกวุฒิสภาพรับสมัยวิสามัญทั้ง ๕๙ ราย ซึ่งสันสุดสมาชิกภาพแต่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๑๓๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้หรือไม่ เนื่องจากมาตรา ๑๓๗ ดังกล่าว บัญญัติไว้ว่า "...จนกว่าจะมีสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่" การที่คณะกรรมการการการเลือกตั้งประกาศรับรองผลการเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภาพรับสมัยวิสามัญทั้ง ๕๙ ราย จึงถือว่าได้มีสมาชิกวุฒิสภาพรับสมัยวิสามัญที่ได้รับการเลือกตั้งจำนวน ๕๙ รายดังกล่าว จะถือว่าได้มีสมาชิกวุฒิสภาพรับสมัยวิสามัญที่ได้รับการเลือกตั้งจำนวน ๕๙ ราย ซึ่งสันสุดสมาชิกภาพแต่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๑๓๑ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้น วุฒิสภาจึงสามารถประชุมเพื่อทำหน้าที่พิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๓๒ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ ทั้งนี้ ด้วยข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นมีความสำคัญ สำนักงานคณะกรรมการการคุณวิถีการจึงเห็นควรระบุให้ปรากฏไว้ในคำบรรยายและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย

๓. หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีรับหลักการเป็นเรื่องการเปิดประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา เพื่อให้ผู้มีสิทธิทำหน้าที่พิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๒ (๒) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงระบุหลักการดังกล่าวไว้ในคำประภาและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติเพื่อความชัดเจน

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำและวรรคตอนให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น รายละเอียดปรากฏตามร่างพระราชบัญญัติแห่งสองฉบับที่ส่งมาด้วยนี้

สำหรับในประเด็นปัญหาที่จะขอให้มีการเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภาเพื่อให้ผู้มีสิทธิทำหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๒ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น เมื่อมาตรา ๑๓๒ (๓) ดังกล่าว เป็นการกำหนดให้มีการประชุมวุฒิสภาเพื่อทำหน้าที่พิจารณาถือถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง ระหว่างที่ไม่มีสภาพัฒนาระยะภูมิ ซึ่งในการเรียกประชุมรัฐสภาเพื่อให้ผู้มีสิทธิทำหน้าที่ดังกล่าว รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในมาตรา ๒๗๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยว่า หากคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ส่งเรื่องมาให้ผู้มีสิทธิออกเสียงประชุม ซึ่งในที่นี้ย่อมจะต้องหมายรวมถึงกรณีที่มีสมัยประชุม แต่ไม่ใช่ช่วงเวลาตามสมัยประชุมที่กำหนดขึ้น และกรณีที่ไม่มีการประชุมดังเช่นกรณีในขณะนี้ ที่ไม่มีสภาพัฒนาระยะภูมิและไม่อาจกำหนดสมัยประชุมได้ ประธานวุฒิสภาจะต้องแจ้งเรื่องให้ประธานรัฐสภาเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการเรียกประชุมรัฐสภาเป็นกรณีประชุมวิสามัญ และให้ประธานรัฐสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ มิใช่เรื่องการเสนอขอให้มีพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๒๔ วรรคสาม ประกอบกับมาตรา ๑๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในกรณีนี้จึงมิใช่อำนาจหน้าที่ที่นายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ดำเนินการตามที่ สำนักงานเลขานุการวุฒิสภามีความเห็นแต่อย่างใด สมควรที่สำนักงานเลขานุการวุฒิสภาก็จะนำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนในมาตรา ๒๗๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อนึ่ง เนื่องจากในการดำเนินการเสนอให้มีการตราพระราชบัญญัติเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา นี้ ยังมีความเห็นแตกต่างกันระหว่างสำนักงานเลขานุการวุฒิสภากับสำนักงานเลขานุการวุฒิสภาระยะภูมิ (หนังสือสำนักงานเลขานุการวุฒิสภาระยะภูมิ ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๗/๑๓๗๔ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ และด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๗/๑๔๐๖ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ และหนังสือสำนักงานเลขานุการวุฒิสภาระยะภูมิ ด่วนที่สุด ที่ สพ ๐๐๑๕/๒๘๘๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งทั้งสองฉบับมีไปยังสำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี) เกี่ยวกับอำนาจในการเสนอเรื่องเพื่อให้มีการดำเนินการตราพระราชบัญญัติเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา ในระหว่างที่ไม่มีสภาพัฒนาระยะภูมิ โดยสำนักงานเลขานุการวุฒิสภาระยะภูมิเห็นว่า ในการดำเนินการเพื่อเสนอให้มีการตราพระราชบัญญัติเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา ตามมาตรา ๑๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อไม่มีสภาพัฒนาระยะภูมิมีประธานสภาพัฒนาระยะภูมิเพื่อทำหน้าที่ประธานรัฐสภา โดยมาตรา ๘๙ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ ประธานวุฒิสภาระยะภูมิในฐานะรองประธานรัฐสภา สามารถทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภาได้ และประกอบกับเป็นการขอให้มีการประชุมตามมาตรา ๑๓๒ ซึ่งเป็นการเรียกประชุมรัฐสภาเพื่อให้ผู้มีสิทธิทำหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว การเสนอเรื่องเพื่อให้มีการดำเนินการตราพระราชบัญญัติเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา ในกรณีนี้ สำนักงานเลขานุการวุฒิสภาระยะภูมิจึงเห็นว่าสามารถดำเนินการได้ ดังเช่นเคยปฏิบัติตามในการเสนอขอให้มีการตราพระราชบัญญัติเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ในประเด็นนี้ สำนักงานเลขานุการวุฒิสภาระยะภูมิมีความเห็นแยกกับความเห็นของสำนักงานเลขานุการวุฒิสภาระยะภูมิ

โดยเห็นว่า รัฐธรรมนูญกำหนดให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่ประธานรัฐสภา โดยมีเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่เลขานุการรัฐสภา เมื่อในขณะนี้ไม่มีผู้ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา จึงไม่สามารถดำเนินการได้ และในการดำเนินการเพื่อเสนอให้มีการตราพระราชบัญญัติเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา ก็ยังต้องเป็นสำนักงานเลขานุการรัฐสภาที่สำนักงานเลขานุการรัฐสภาซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ มิใช่หน้าที่ของสำนักงานเลขานุการวุฒิสภา กรณีสำนักงานเลขานุการวุฒิสภากล่าวว่า เคยดำเนินการในการเสนอพระราชบัญญัติเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๙ นั้น สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรก็ได้แจ้งว่ามิได้รับทราบแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อทั้งสองหน่วยงานยังมีความเห็นแตกต่างกันและยังไม่มีข้อยุติในประเด็นนี้ และอาจมีผลผลกระทบต่อกระบวนการในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. .... ในครั้งนี้ สมควรที่หน่วยงานทั้งสองจะได้พิจารณาหาข้อยุติเสียก่อนเพื่อมิให้มีผลกระทบต่อการตราพระราชบัญญัติต่อไป

อย่างไรก็ตาม เมื่อรองประธานวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย) ซึ่งแจ้งตามหนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สา ๐๐๐๗/๑๔๐๖ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ ยืนยันว่า การทำหน้าที่ของสำนักงานเลขานุการวุฒิสภามีภาระในการเสนอให้มีการตราพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นการดำเนินการถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และแนวทางที่เคยปฏิบัติมา เมื่อเรื่องนี้เป็นเรื่องกิจการภายในของรัฐสภา และผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภายืนยัน อำนาจหน้าที่ดังกล่าว จึงเป็นเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของวุฒิสภา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงได้ดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติเรียกจำนวนสองฉบับเสนอมาด้วยแล้ว ปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชุมเกียรติ รัตนชัยชาญ)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักหลักนิติบัญญัติ
ฝ่ายวิเคราะห์การร่างกฎหมาย
โทร. ๐ ๒๖๗๙ ๘๙๐๗ ต่อ ๓๑๐๕ (นางสาวกมลกานต์ฯ)
โทรสาร ๐ ๒๖๗๙ ๘๗๑๐
www.krisdika.go.th
www.lawreform.go.th